

[Dorte Bennedsen]

høj grad vedrører det nordiske – det var jeg også inde på i min første tale – men jeg synes nok, at ministeren tager lige håndfast nok fat her i sin replik, og i hvert fald vil jeg gerne sige, at han nu ikke skal tage Socialdemokratiet til indtægt for hver eneste nuance i det, han sagde her.

Jeg synes, der er punkter – og det synes jeg også der var i hans første tale – hvor ministeren måske lidt for meget har EF-brillerne på, og jeg synes, der i hvert fald for mig er en vinkel, der er væsentlig mere interessant, og det er den, at vi i de nordiske lande har nogle politiske, kulturelle, uddannelsespolitiske, socialpolitiske osv. grundsyn, som jeg gerne ser får indflydelse i en international sammenhæng. Det vil sige, at udgangsvinklen for mig altså er det nordiske, det, vi har fælles, vore holdninger, og spørgsmålet om, hvordan vi, da vi nu synes, det er nogle rigtige holdninger, vi har, kan få dem til at få indflydelse ude omkring. Og det synes jeg er nok så vigtig og interessant en udvikling.

Så sagde ministeren også, at udviklingen i budgettet bekræfter den gode vilje. Så vil jeg godt bare spørge, om det ikke er korrekt, at når de nordiske midler f.eks. på miljøområdet eller trafikområdet øges, så bliver det de nationale kasser, der kommer til at betale gildet gennem nedskæringer, og så har jeg ikke så megen respekt for forøgelserne.

Og så ungdomsskatten. Ministeren sagde, at vi må se på det og se at få det løst. Nu er det en ny minister. Ellers ville han jo vide, at det har stået på i mange år, men jeg vil tage den meget positive holdning og positive stemmeføring som udtryk for, at ministeren for nordisk samarbejde nu sørger for, at hans kollega skatteministeren får løst disse problemer, så de gælder for de unge mennesker, der kommer her i sommeren 1988. Det vil både jeg og – hvad der er meget mere vigtigt – de unge mennesker glæde sig overmåde meget over.

Og så vil jeg godt lige bruge et par ord på hr. Preben Møller Hansen, der på et tidligere tidspunkt spurgte mig om, hvorfor der ikke er nogen, der taler om Norden. Nu vil jeg sige, at det kommer lidt an på, hvor man færdes. Der, hvor jeg færdes, er der faktisk mange, der taler om det; men lad det ligge.

Skal vi sige, at det nordiske problem er, at vi faktisk er lykkedes med tingene? Jeg bliver somme tider spurgt: Hvad laver I i Nordisk Råd? Og så holder jeg den tale, ministeren

holdt heroppe med alle de ting, man kan nævne: fælles arbejdsmarked, fælles sociale vilkår osv. osv. osv., og så siger unge mennesker til mig: Ja, selvfølgelig kan jeg da tage et job i Tromsø, hvis jeg har lyst til det, men hvad laver I ellers i Nordisk Råd?

Det, der rent faktisk er sket med Nordisk Råd, er, at vi langt hen ad vejen er lykkedes så godt med tingene, at folk synes, det er en fuldstændig oplagt ting, at de kan handle sådan, og at de faktisk først reagerer, når de støder på nogle forskelle, når lastbilerne i Norge pludselig bliver mødt af nogle andre krav end dem, de møder i Sverige eller i Danmark og sådan nogle ting.

Så kan man ærgre sig over, at der ikke er en voldsom debat om det. Man kunne også sætte sig ned og glæde sig over, at det nordiske samarbejde faktisk er lykkedes så langt, at når man går ud her på Slotspladsen, så siger folk: Jamen selvfølgelig har vi da de rettigheder. De har glemt, at det slet ikke er nogen selvfølge. Det kan ærgre os andre lidt, at de glemmer vores store slid, men at resultatet er blevet sådan, det synes jeg kun der er grund til at glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil først takke ministeren mange gange, fordi han så åbent og oprigtigt gjorde det helt klart for os her i folketingsalen, at Socialdemokratiet er og bliver en varm tilhænger af EF, og fordi det også lå i intentionerne bag debatten og er kommet frem i debatten bl.a. for Socialdemokratiets vedkommende.

Jeg vil gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg gav udtryk for, at der ikke var nogen i Danmark, der snakkede om Norden og de resultater, der var blevet skabt, og som vi ikke selv kunne have skabt. Det bestrider fru Dorte Bennedsen, men hun siger i samme moment, at de steder, hvor hun kommer, der taler man meget om Norden; bl.a. er der nogle, der spørger hende: Hvad laver I egentlig i Nordisk Råd? Nå ja, selvfølgelig kan jeg rejse til Tromsø.

Jamen så har vi jo samme opfattelse af den danske befolkning. Alle stiller det spørgsmål: Hvad laver man egentlig der? Er det bare en snakkekomsammen, eller kommer der nogle håndgribelige fælles lovgivninger frem af den debat, man har?